

ISTENES TIBOR

Isteni kép

Összefüggök magammal,
Koherens vagyok az egésszel.
Információk halmazában
A hang kapcsolat minden zenésszel.

Csenden lebegő rezzelés,
Hullámot fodroz a térben,
Fókuszom lassan hangolom,
Majd repülök vele a szélben.

Teremtő angyali húrokon
Dallamot dúdol az Isten,
Kitárt szívem a határtalanban,
Fürdik az áradó hitben.

Hologram vagyok a hologramban,
Isteni kép a semmi felett,
Megmártózva az áhítatban
Eredő lényem megszületett.

Utazás

Száguldó vonaton sebesség nélkül,
Raszterek elnyúló pontjain át,
A végtelen jelenbe érkezek végül,
Magamban hordom a messze zaját.

Csendtörő utazás a végtelen csendben,
Képek csobbannak szemem előtt,
A pillantások, rajzok a szemben,
Mit fantáziám a valómba szőtt.

Változásaim perceket szülnek,
Egyhelyben vagyok, csak mozog a táj,
Jövőképeim előttem ülnek,
Dalolja őket a teremtő száj.

Elutazva így önmagamban
Megismertem völgyet-hegyet,
Megtaláltam a csendet a zajban,
Lefestette személyemet.

Időcsepp

Időcsepp esett a lélekre,
Anyaggá tömörült a lét,
Tagoltan vetült az évekre,
Mint erdők között a rét.

Szétfolyt, elnyúlt és összeállt,
Pompázva, csillogva gurult,
A körkörös végtelen rátalált,
Majd ciklusaiba szorult.

Hangok utaznak a fényeken,
Az állóhullámokon,
Időcsepp folyik a díszleten,
Az angyali karátokon.

Eső

Csepp...
Betűk hullanak az égből.
Csepp...
Tócsákban képeid régről.

Csepp...
Múltadat látod a szélben.
Csepp...
Forró nyarak a télben.

Csepp...
Taktust pottyant a felhő.
Csepp...
Utat formál az ernyő.

Egyre jobban csepeg,
Már esik.
Kirakatba préselted lelked,
Már veszik.

Szakad az eső, áztat,
Mossa a bűneid.
Tisztulsz, már vártad.
Úsznak éveid.

Csepp...
Felhők mögött a nap.
Csepp...
Rések közt válogat.

Csepp...
Lassan újra ragyog,
Csepp...
Az eső már dadog.

Csepp...
Minden újra él.
Csepp...
A betű is zenél.